

[Hans Conrad Koefoed.]

om et Tillæg til Grundbeløbet, forinden man foretager Fradraget fra Grundværdien.

Man var i Udvalget enig om, at § 1 helt og fuldt var et politisk Spørgsmaal, og Udvalget fremsatte derfor ikke noget Forslag til en ny § 1. Der er foretaget en lille Ændring i § 1, men den er af ganske formel Karakter og tjener kun til, om jeg saa maa sige, at forenkle Sproget og lette Forstaaelsen af Lovforslaget — for øvrigt en Foranstaltning, som maaske kunde have været tiltrængt i andre af Lovforslagets Paragraffer.

Men man var som sagt enig om, at derom vilde man ikke gøre nogen Indstilling. Man var klar over, at dette vilde man komme ind paa ved Forslagets Behandling her i Tinget, og den ærede socialdemokratiske Ordfører har jo allerede i sit Indlæg været lidt inde paa det. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg gerne vil tilraade en vis Forsigtighed med Hensyn til en Forhøjelse af denne Procent, efter den nuværende Lov 2 pCt. Jeg mener, der i det mindste er 4 Grunde, der taler for at udvise en saadan Forsigtighed. Den første Grund er hele denne Lovgivnings Vanskelighed og Usikkerhed. Den anden Grund er Hensynet til dem, jeg vil kalde de gamle Skatteydere, de gamle Ydere af Grundstigningsskyld. De har i mange Tilfælde faaet denne Skattebyrde som en Overraskelse, de har ikke tænkt paa det, førend de fik Opkrævning af Skatten, og derfor forekommer denne Skat dem at være urimelig. Vi maa ogsaa huske paa, at de ikke har faaet nogen Kompensation for Skatten i den Betaling, de har givet for deres Ejendom, saaledes som det er Meningen, der skulde faas efter det nye Lovforslag. Den tredje Grund er den, at jeg tror, at naar man som nu nøjes med at tage det halve af Stigningsbeløbet som Skattegrundlag, saa formindsker man Faren for, at der efter den nye Lov med dens Bestemmelser i § 8 trods alle Forsigtighedsforanstaltninger alligevel vil finde en vis Handel Sted under Bordet. Faren for, at dette kan finde Sted, bliver større, jo højere denne Procent er sat op. Som det fjerde Punkt vil jeg endelig minde om hele denne Skats relativt ringe Betydning i fiskal Henseende. Den indbringer i Øjeblikket, saa vidt jeg har faaet oplyst, kun ca. 5 Mill. Kr. til ligelig Fordeling mellem Stat og Kommuner, og selv med en Forhøjelse og med ændrede Fradragregler vil man aldrig komme op paa en Skat, der finansielt set vil betyde noget i Forhold til det samlede Hele.

Tilbage staar den Paragraf, der i Udvalgsbehandlingen har været den vanske-

ligste, den, hvorom man ikke kunde opnaa Enighed, som det allerede er sagt, men hvorom man til Ministeren fremkom med tre forskellige Indstillinger, nemlig § 4, Det drejer sig i § 4 om det Tillæg, der gives til Grundbeløbene, forinden man beregner den afgiftspligtige Grundværdi. Ifølge den bestaaende Lov har man to forskellige Tillæg, og bortset fra det kommunistiske Medlem af Kommissionen, som foreslaar alle Tillæg strøget, er man for de andre to Mindretals Vedkommende enig om at bibeholde begge Slags Tillæg. Det ene Tillæg kan man kalde et Fejlvurderingstillæg, og det andet kan man kalde et Konjunkturtillæg. Begge Mindretal er enige om at bibeholde dem begge to, og man er ogsaa enig om at finde Konjunkturtillægget paa en anden Maade, end man har gjort det hidtil. Man har hidtil gjort det paa den simple Maade, at man har taget den gennemsnitlige Stigning af Grundværdien for hele Landet, idet man gik ud fra det Tidspunkt, da man havde fastsat Grundbeløbet, men paa den Maade, at man kun tog Stigningen fuldt ud for de første 10 pCt.s Vedkommende, og derefter kun tog Halvdelen af Stigningen. Denne Stigning ligger i Øjeblikket paa ca. 36 pCt., og da man først tager de 10 pCt. og derefter Halvdelen, vil det altsaa sige, at det for Tiden drejer sig om et Tillæg af 23 pCt. af Grundværdien. Her har man for begge Mindretals Vedkommende været enig om at gaa over til en ny Maade, nemlig den, at man holder Hovedstaden og Købstæderne og hele Københavns Amt udenfor og tager Gennemsnittet for de øvrige Landdistrikter, og den Procent, man der kommer frem til, benytter man som Konjunkturtillæg, men man benytter den fuldt ud, og der er det mærkelige ved det, men det er en Tilfældighed, at det i Øjeblikket ogsaa bliver nøjagtigt 23 pCt. Der er altsaa ingen Forskel i Øjeblikket paa de to Metoder, men der vil blive Forskel i Fremtiden, dersom Grundværdierne stadig stiger.

Der er den Forskel paa de to Mindretalsindstillinger, at det ene Mindretal foreslaar dette Konjunkturtillæg i sin Virkning begrænset til en Grundværdi af 5 Kr. pr. m², men ikke benyttet derudover, medens det andet Mindretal foreslaar det benyttet fuldt ud, altsaa uden nogen Begrænsning. Det er det sidste Mindretal, den højtærede Finansminister har fulgt i det Forslag, han her har fremsat, og det var det Mindretal, jeg var Medlem af. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg personlig — og jeg vil gerne understrege *personlig* — har haft Sympati for en vis Begrænsning, men jeg